

БОРБА®

Манасевата летопись – Пиршеството
на Ханъ Крумъ следъ победата надъ Никифоръ

Днесъ, както и преди, благоденствуватъ тѣзи народи,
които създадоха най-добри закони

BORBA®
PUBLISHED BY THE BULGARIAN NATIONAL FRONT, INC.

ОКТОBER, 1998

Никога не ще забравимъ!

Престъпленията на комунистическата партия към българския народ нѣмат равни на себе си по безчовѣчност и безсмисленост. Тѣхната жестокост бѣше повече и отъ животинска, защото животното убива, за да се нахрани, а тѣ убиваха отъ омраза и перверзна наслада. Днесъ представители на сѣщата тази партия, макаръ и подъ друго име, седятъ въ Народното събрание и решаватъ сѣдбинитѣ на България. Иматъ ли право тѣ - представители на една терористична партия да бѣдятъ тамъ? Решете сами - следъ като прочетете разказа на Петъръ Семерджиевъ, рѣководител на компартията въ Сливенъ:

„Шофьорът, който ме обслужваше по онова време, Иван Йосифов, отвеждаше обикновено групите ексекютори, които изпълняваха смъртните присъди. Много са описанията на жестокостите при избиванията на заловените нелегални дейци за компартията или партизани, особено през 1943-1944 г. Тълкуванията за начините, по които са избивани могат да бъдат различни и извършеното от техните убийци да предизвиква естествено порицание. Екзекуциите на осъдените от Народния съд на смърт често са извършвани с **жестокости без мярка, но и с гавра и грабеж**. При непосредствени разговори с шофьора Йосифов той разказваше как **след разстрела, преди убитите да бъдат зарити в пригответни ями, убийците режели ушите и носовите на жертвите и с мечачата им кръв размазвали лицата си**. При това се отдавали на истинско мародерство. Ограбвали труповете, като изнемвали часовници, пръстени и други вещи. Дори посочваше, че часовникът на един от убитите се намирал в един от милиционерските началници, не след много време станал милиционерски комендант на Сливен.

... По решение на Политбюро във всеки гарнизон трябва да бъдат набелязани 2-3-4 души офицери, независимо дали са действащи или запасни. Те трябва да **бъдат отвлечени и убити, без да се подлагат на следствие предварително**. Изпълнението на това решение за Сливенския гарнизон трябваше да се организира лично от мен като първи секретар на партийния комитет. Възложената ми задача можех да споделя само с ограничен кръг отговорни партийни членове, които ще привлече, за да ме подпомогнат. Заедно с тях **трябваше да набележим жертвите, а също така и лицата, на които ще бъде възложено отвлечането и убийството им**.

Никола Петров остана много малко време в Сливен и отпътува за Ямбол и Бургас. Почти веднага се заех да изпълня поръчението на Политбюро. Извиках Михаил Кънев, комендант на милицията, бивш партизанин и член на партийния комитет, а също и Иван Славов-Йонко, бивш командир на партизанския отряд „Хаджи Димитър“. До-

като ги очаквах в определения час успях да разговарям с Петър Шангов, член на партийния комитет и с Тодор Стойнов, председател на отечественофронтовския комитет и също член на партийния комитет, за лицата, върху които следваше да падне жестокия жребий. От тези разговори се ориентирах, че могат **да бъдат определени трима души**: един действащ офицер, а другите двама, като военнослужещи през 1923-1925 г. взели активно участие в тогавашните събития. **Познавах по име младия офицер, както и подполковник Ракладжиев**, който в момента служеше в трюковите войски. Третият беше познат на Шангов. Когато Михаил Кънев и Иван Славов пристигнаха, обясних им какво се иска да направим, като им съобщих имената на тримата набелязани и поисках тяхното мнение. И тримата бяха познати на Михаил Кънев и той прие предложението ми. Иван Славов не ги познаваше, но за него нямаше значение кои са те. По-важният въпрос, на който се спряхме беше **кои ще бъдат техните ексекютори. На еднакво мнение бяхме, че трябва да ги подберем между бившите партизани**. Предпочитание искахме да отдадем на такива от града, защото ще познават кварталите, в които живеят набелязаните жертви. Когато изреждахме имената, меродавно беше мнението на бившия партизански командир, но и тримата се спряхме на Михаил Мъзлов, с партизанския псевдоним Стефко, бивш партизанин, и на Петър Раданов, също бивш партизанин, с псевдоним Бунчук. Комендантът на милицията беше натоварен да ги извика, за да им разясни какво се иска от тях, като посочи, **че това е решение на партийния комитет**. Той трябваше да ги снабди и с подходящо оръжие. **Те се задължаваха да извършат отвлечанията и убийствата на двамата военни в най-близки дни. Отвлечането и убийството на третия, на подполковник Ракладжиев беше възложено на Петър Шангов**. Според набелязания от него план, жертвата трябваше да бъде отвлечена в село Банско, на 24 километра западно от Сливен и там да бъде убит, както и стана.

Зловещото нареждане беше изпълнено.“

Извадки из книгата на Петъръ Семерджиевъ „Народният съд в България 1944-1945“
Предаваме текста на правописа, наложенъ отъ комуниститѣ следъ 9-ти септ. 1944.

Никога не ще простимъ!

ИЗДАНИЕ НА ЦЕНТРАЛНИЯ УПРАВИТЕЛЕНЪ СЪВЕТЪ НА БЪЛГАРСКИЯ НАЦИОНАЛЕНЪ ФРОНТЪ, Инк.

Published by the Central Executive Board of the Bulgarian National Front, Inc.
P.O. Box 46250, Chicago, Ill. 60646

Д-ръ Иванъ Дочевъ — основателъ
+ Д-ръ Георги Паприковъ — редакторъ

Редактура Комитетъ

Година 47, брой 3

Книжка сто двайсетъ и девета

Октомври 1998

Д-ръ Иванъ Дочевъ
Почетенъ председателъ на Б.Н.Ф.

Нашата програма отъ 1932 г. - актуална и днесъ!

При нормално развитие на политическитѣ събития, своевременно преди всички парламентарни избори, партиитѣ излизать съ свои програми, проагитирватъ ги и въз основа на тѣхъ отдѣлниятъ гражданинъ опредѣля отношението си къмъ една или друга партия въ изборния день. При насъ, въ България, идването на власт на днешното правителство на ОДС не стана по тоя, така наречен нормаленъ пѣтъ. Наистина ОДС излезе съ своя програма, но главниятъ факторъ, който спечели изборитѣ презъ априль 1997 г. не бѣше програмата на ОДС, а спонтанно надигналото се общонародно недоволство противъ правителството на Виденовъ (БСП), подъ лозунга „Долу комуниститѣ!“.

Следъ като правителството на ОДС пое управлението и отпочна своята дейность, като утихна „бурята“, тогава постепенно обикновенитѣ граждани - народътъ почна да опредѣля отношението си къмъ управлението на базата какъвъ отговоръ гражданинътъ може да получи на въпроситѣ: „Какъ съмъ азъ днесъ?“, „По-добре ли съмъ отъ вчера?“, „Какви сж перспективитѣ утре да се намѣри разрешение на моитѣ лични проблеми?“ Това е действителността! Обикновениятъ гражданинъ - народътъ опредѣля отношението си къмъ управлението въ зависимост доколко се разрешавать неговитѣ лични проблеми.

Вѣрно е, че правителството на ОДС постигна голѣми успѣхи въ външната ни политика. Името и престижътъ на България, зачернени презъ времето на комунистическия режимъ, бѣха възстановени. Получихме редица помощи, инвестиции почнаха да идватъ въ стра-

ната, очертаватъ се добри перспективи. Правителството направи доста и за подобрене положението на народа, очевидно това личи. Но вѣрно е, че сега процентътъ на гражданитѣ, които подкрепять правителството, съгласно допитванията, които се правять, е по-малкъ отъ процента, който бѣше миналата година.

Нѣщо не е въ редъ. Спѣва се дейността, бави се реформата, пречи се за успѣха на правителството. Бързитѣ мѣрки, които трѣбваше да се вземать за разрешаването на проблемитѣ, засягащи директно интереситѣ на обикновения гражданинъ, вървятъ мудно, бавять се, отлагать се.

Следейки развоя на събитията, налага се предположението, че **може би отговорни лица отъ управлението - израсли, образовали се, работили презъ време на комунистическия режимъ, все още не могат да се освободять отъ насаденитѣ въ съзнанието имъ внушения отъ пропагандата на режима**, и когато дойде въпросъ да се предприеме нѣщо, което „другаритѣ“ не биха одобрили, не смѣять да действувать. Въмѣсто да се предприеме подвеждане подъ отговорность виновницитѣ за извършенитѣ престѣпления презъ време на комунистическия режимъ и докарване страната до пълна икономическа катастрофа; вмѣсто да се отстранять отъ всѣкакви ръководни държавни служби червенитѣ номенклатурчици; вмѣсто да се казва и повтара на народа, че комуниститѣ сж виновни да не могатъ бързо да се разрешать редица проблеми, които гражданитѣ очакватъ и поради което се създава най-голѣмото недоволство - невъзможность да се увеличатъ пен-

сиитѣ, нуждата да се плаща по-висока стойност за тока, отоплението, транспорта, да се увеличават данъците - причината е, че комунистичѣ изядоха пенсионния фондъ и натрупаха десетъ милиарда долара дългъ, равняващъ се на двадесетъ трилиона български лева, които сега трѣбва да се плащатъ, и поради това, въпрѣки желанието му, правителството не може друго да направи. Необяснимо, неоправдано обаче, издигна се идеята (?!) - „Да забравимъ миналото“, вѣроятно съ надеждата, че „другаритѣ“ ще бждатъ доволни и ако не подкрепятъ, поне нѣма да пречатъ, да вървятъ работитѣ по-лесно и по-гладко, за провеждане на правителствената политика. Уви, надеждитѣ не се оправдаха! Подсигурени, че нѣма да имъ се дири отговорностъ за миналото „другаритѣ“ станаха нахално агресивни и трудноститѣ на правителството се увеличиха.

Ние бѣхме презъ януари 1997 г. въ първитѣ редици на антикомунистическиѣ демонстранти, бѣхме и на барикадитѣ. Ние бѣхме въ числото на тия, които презъ априлъ 1997 г. гласуваха съ синята бюлетина. Ние поддържаме правителството на ОДС и искаме то да може достойно да изпълни възложената му задача за доброто на народа и България. Не за да критикуваме, а съ целъ да подкрепимъ правителството, преди три месеца ние казахме, което се публикува и въ пресата: „**Днешнитѣ управници да прочетатъ нашата програма отъ 1932 г., тя е актуална и днесъ!**“

Да се спремъ да разгледаме нѣкои по-важни пунктове отъ нашата програма отъ 1932 г.:

Въпросътъ за земята:

Съгласно нашата програма отъ 1932 г., земята трѣбва да принадлежи, да бжде собственостъ на тия, които я обработватъ, тия, които изкарватъ прехраната си отъ земята. **Земята трѣбва, безъ забава, да се върне на нейнитѣ собственици!** Земедѣлецътъ производител е господарь на производството си. Земедѣлскитѣ стопани трѣбва да бждатъ подпомогнати да се коопериратъ като собственици, да модернизиратъ и увеличатъ производството. На земедѣлскитѣ стопани трѣбва да се осигури пазарь за производството, защита срещу бедствия, обири и измами. Трѣбва да се оземлятъ всички ония, които искатъ и сж готови да почнатъ обработка на земя, да си създадатъ земедѣлско стопанство, и да осигурятъ препитанието си чрезъ земедѣлска работа и производство.

Въпросътъ за работницитѣ:

Съгласно нашата програма отъ 1932 г., работницитѣ трѣбва да иматъ **правото да получатъ дѣлъ отъ печалбитѣ на предприятието.** Работникътъ да престане да бжде само наемникъ, а да знае, че участвува въ предприятието, отъ неговия трудъ, усърдие и опитностъ зависятъ успѣхътъ и приходитѣ на предприятието и колкото тѣ сж по-добри, толкова по-добре и за него. Трудътъ на работника трѣбва да бжде справедливо платенъ. Той трѣбва да има всички социални застраховки срещу злополука. Всѣко предприятие трѣбва да има свой пенсионенъ фондъ за работницитѣ си. На работника трѣбва да бждатъ гарантирани здравословни условия за работа. Уреждането въпроса за заплатитѣ на работницитѣ и условията на работа ще се разглеждатъ,

и при взаимно споразумение уреждатъ, между работницитѣ и работодателитѣ. Работното мѣсто на работника трѣбва да е осигурено. Да се създадатъ условия на взаимно отношение между работници и работодатели, да нѣма уволнения, да нѣма стачки - производство то несмушавано да върви напредъ и напредъ.

Въпросътъ за образованието:

Съгласно нашата програма отъ 1932 г., училището не може да бжде институция само за даване на знания, то трѣбва да бжде и възпитателна институция, която да изгражда утрешнитѣ добри граждани на страната. Още отъ раннитѣ класове учащитѣ се да бждатъ насочвани споредъ наклонноститѣ имъ къмъ единъ или другъ секторъ на образованието, така че при завършването имъ тѣ да иматъ една професия, която имъ осигурява работно мѣсто. Училището трѣбва да създаде възпитания гражданинъ, който знае какъ да се държи утре като влѣзе въ обществото, гражданинъ, който да зачита реда и законитѣ на страната, да си уреди почтенъ частенъ животъ и семейство на **базата на християнския мораль, бждещъ гражданинъ, който да обича народа и родината си,** да служи и работи за тѣхъ и да бжде готовъ да се жертва, ако се наложи, за тѣхна защита. България има нужда отъ достойни граждани, добре подготвени да могатъ да се изградятъ и издигнатъ, да помагатъ на другитѣ по-слаби отъ тѣхъ, да крепятъ стабилността на държавата и допринасятъ за нейния прогресъ и благоденствие.

Въпросътъ за управлението:

Съгласно нашата програма отъ 1932 г. се предвижда **компетентно и отговорно управление.** Избиране по демократиченъ пжтъ на народнитѣ представители, кметоветѣ, общинскитѣ съветници и всички предвидени по законитѣ други лица въ управлението. За да бждеш кандидатъ за една или друга позиция, трѣбва да имашъ съответното образование и квалификация, нужна за добро изпълнение на задачитѣ. За отдѣлнитѣ мѣста по законъ се опредѣля изискваната квалификация. Отговорностъ на управницитѣ. За направени грѣшки или извършени действия, или наредено да се извърши едно или друго, което нанася щети на държавата и народа, длжностното лице носи отговорностъ, бива осжждано и наказвано. **Корупцията на длжностнитѣ лица отъ най-високото до най-ниското стъпало - отъ министритѣ до обикновения държавенъ служител, се счита за най-висока степенъ на престѣпление, наказва се най-строгo и лицето се лишава за винаги отъ правото да заема държавна длжностъ или да бжде избрано на такава.**

Нашата програма отъ 1932 г. има около 150 пункта. Засегнахме само нѣкои отъ най-важитѣ въ момента. Много време мина отъ 1932 г. до сега, настѣпиха промѣни, условията сж други, съгласни сме, че програмата отъ 1932 г. има нужда да се коригира, допълни, направи да отговаря на новото време, но главнитѣ принципи, които тя застѣпва, могатъ да разрешатъ много проблеми на обикновения гражданинъ, които създаватъ днесъ трудности. Ние, съ целъ да бждемъ в подкрепа на правителството, казахме преди три месеца, и повтаряме и сега: „**Днешнитѣ управници да прочетатъ нашата програма отъ 1932 г., тя е актуална и днесъ!**“

90 години отъ провъзгласяване Независимостъта на България

Изъ обръщението на Н.В. Царь Симеонъ II по случай 90 години отъ обявяване Независимостъта на България

„...Единодействието между политическите сили въ борбата срещу съществуващата корупция и престъпност, които толкова вредят на образа на нашата страна.

Царската институция е наднартийна и независима. Както и другъ пътъ съмъ заявявалъ, Царьтъ нѣма партия. Но е готовъ да подкрепи всички политически дейци, които работятъ за доброто на България. Ето защо апелирамъ, както и въ Велико Търново миналата година, за обединяване на усилията и постигане на единъ действащъ политически плурализъмъ. Тогава думитъ ми бѣха тенденциозно интерпретирани съ целъ да се злепостави Институцията, която българскиятъ народъ ми отреди още презъ 1943 г. да представлявамъ. Днесъ този мой апелъ е още по-актуаленъ.“

По случай Деня на Независимостъта българската национална емиграция поздравява своя Царь.

Опасността предъ насъ

Стопанска криза обхваща голѣма частъ отъ развиващитъ се и до скоро проспериращи области на свѣта. Пълна икономическа разруха настъпи въ Индонезия и Русия. Икономическа депресия е налице въ Южна Корея, Тайландъ. Стопанска несигурностъ и обезценяване на валутитъ заплашва Южна Америка, Хонгъ Конгъ и Мексико.

Въ нѣкои случаи причинитъ сж икономически, но въ много случаи тѣ се криятъ въ това, че управляващитъ групи или срѣди създаватъ или търпятъ условия, при които престъпни елементи натрупватъ несметни богатства за сметка на своитъ народи. Известенъ е случаятъ съ Маркосъ въ Филипинитъ. Прѣсни сж събитията въ Индонезия. Благодарение на корупцията на Сухартовия режимъ се стигна до пълна разруха на стопанството. Тотално обедняване на народа, масови манифестации съ стотици жертви. Още по-ясенъ е случаятъ съ Мексико, кждето корупцията на държавни чиновници и полиция е вече една неизлечима болестъ. Нормално е въ тази страна, следъ като изтече мандатътъ на президента, той да не смѣе да остане въ нея, а да отиде тамъ, кждето сж банковитъ му сметки.

За съжаление, България върви по пътя на тѣзи страни. Високото национално съзнание за дългъ къмъ Родината, за честъ и достойнство на българския офицеръ или държавенъ чиновникъ сж споменъ отъ миналото. Комунизмътъ създаде бюрокрация и номенклатура, която роди корупция и престъпност, които пъкъ въ срѣдата на една псевдо-демократия достигнаха своя разцветъ. Честнитъ доктори често се срамуватъ да кажатъ, че сж такива, защото корумпираниитъ имъ колеги излагатъ цѣлата тази хуманна професия.

- А полицията? Достатъчно е само да направите едно авто-пътно нарушение, за да се убедите дали има корупция или не.

- Пословично е станало и означението за 10-процентови кметове, чиновници, банкери или министри. Злитъ езици говорятъ, че „това, което не се купува съ пари, се купува съ повече пари“.

Споредъ нашата история навремето ханъ Крумъ се справилъ съ престъпността, застрашаваща неговата държава - основно и безмилостно. Такива мѣрки сж необходими и днесъ, безъ значение на санъ и постъ на засегнатитъ. За да бже България.

Борба

Българскиятъ националенъ фронтъ протестира най-остро противъ дискриминацията срещу български емигранти отъ страна на властитъ при издаване на визи или заплащане въ хотели или други държавни учреждения, както и при провеждане на парламентарни избори.

Трѣбва да напомнимъ, че споредъ сега действащата Конституция, всѣко лице, родено на българска земя е български гражданинъ. Достатъчно е да се покаже документъ съ означено мѣстораждане въ България.

Крайно време е правителството на ОДС да премахне въведената отъ комунистичкитъ дискриминационна политика срещу българскитъ емигранти. Това сж хората, които избраха свободата предъ терора, ежедневно измиваха предъ външния свѣтъ срама, лепванъ на лицето на България отъ продажнитъ комунистически правителства и се борѣха за свобода и демокрация.

XXVI конгресъ

на Българския национален фронтъ (Инк.) Чикаго - САЩ
(13 и 14 юни 1998 г.)

Българският национален фронтъ проведе своя 26-и редовен конгресъ на 13 и 14 юни 1998 г. въ залата на хотелъ „Комфортъ Инъ“ въ Чикаго, САЩ.

Още сутринята на 13 юни започнаха да пристигатъ делегатитъ на конгреса. Въ 13.00 ч. инж. Александъръ Дървогълски откри заседанията отъ името на Президиума на БНФ, следъ което, станали на крака, всички изслушаха съвтрешенъ трепетъ националния ни химнъ „Шуми Марица“.

Отецъ Грую Цонковъ отъ българската православна църква „Св. София“ отпрати молитва за успехъ и ползотворна работа, следъ което съставане на крака бѣ почетена паметта на починалитъ дейци отъ БНФ - прес. г-ръ Георги Паприковъ, членове на ЦУС - г-ръ Серано Сяровъ, инж. Ангелъ Гъндерски, от. Тома Кобаковъ, Иванъ Чортовъ, г-ръ Борисъ Ганчевъ, Стефанъ Кашевъ, г-ръ Величко Велевъ, Никола Стояновъ, Иванъ Ивановъ, Атанасъ Георгиевъ, Стефанъ Арнауговъ, г-ръ Асенъ Дървогълски и всички жертви на комунизма и наши сънародници, починали въ емиграция.

Г-нь Тони Ворошъ отъ Уиндзоръ - Канада, декламира „Вѣрю“ - то, което развълнува всички. Съ това завърши официалната частъ на конгреса.

Г-нь Гошо Спасовъ, представител на БНФ за България, предложи и бѣ избрано бюро на конгреса въ съставъ: господата Маринъ Маринов, г-ръ Ангелъ Тодоровъ, дипл. инж. Александъръ Дървогълски, Никола Янакиевъ и Йорданъ Ганчовски.

Г-нь Мариновъ представи делегацията отъ България въ съставъ господата Гошо Спасовъ, представител на БНФ въ България, Петко Проданов, зам.-председател на Българския демократически форумъ (БДФ) и народенъ представител, Даме Бояновъ, представител на БДФ въ БНФ и редакторъ на вестникъ „Народенъ будителъ“, Василъ Кривски, членъ на Централното ръководство на БДФ. Инж. Дървогълски представи делегатитъ и гоститъ отъ САЩ и чужбина - г-жа Беланже отъ Отава, г-нь Кефсизовъ отъ Монтреалъ, г-мата Миро Герговъ и Тодоръ Тодоровъ, г-ръ Станка Паприкова, сем. Гачеви, г-жа Ружа Попова, председателя и секретаря на клонъ Чикаго, г-мата Бориславъ Борисовъ и Иванъ Тодоровъ, делегати отъ Чикаго, г-нь Йорданъ Поповъ и други членове и гости, следъ което бѣ приетъ дневниятъ редъ.

Направена бѣ провѣрка на кворума и бѣ установено, че 2/3 отъ клоноветъ сж представени лично или чрезъ пълномощно и конгресътъ може

да взима решения.

Назначени бѣха комисии по номинация въ съставъ г-мата Миро Герговъ и Тодоръ Тодоровъ и по резолюция въ съставъ г-мата Данчо Ганчовски, Гошо Спасовъ и Даме Бояновъ.

Дадена бѣ думата на г-нь Валери Павловъ, който прочете поздравлението отъ почетния председател на БНФ г-ръ Иванъ Дочевъ, следъ което г-нь Петко Продановъ прочете поздравлението отъ Централното ръководство на БДФ, подписано отъ г-нь Муравей Радевъ. Г-нь Валери Павловъ продължи съ представянето на поздравлението отъ ВМРО, подписано отъ г-нь Кр. Каракачановъ и г-нь Спасъ Ташевъ, поздравленията отъ БДФ - София, епископъ Гегеонъ - Калифор-

ния, БНФ - Аделаида и Мелбърнъ, кмета на Варна инж. Христо Курчевъ, кмета на районъ Одеса-Варна, инж. Иванъ Негѣлковъ, инж. Луса Лусева - ЮАР, и др.

Всички поздравления бѣха посрещнати съ възторгъ и изпращани съ бурни ръкоплѣскания.

Поздравлението отъ Н.В. Царя до 26-я конгресъ на БНФ по технически причини не бѣ прочетено съ всички останали поздравления, но по-късно бѣ доведено до знанието на делегатитъ.

Последваха докладитъ на президиума, секретаря и контролната комисия.

Въ доклада си инж. Дървогълски отчете дейността отъ 25-я конгресъ досега, като се спрѣ на организационната дейностъ, връзкитъ и съдействието ни съ БДФ и другитъ сродни намъ групи и материалната помощъ, оказана на нуждаещитъ се по време на тежкитъ зимни месеци презъ 1997 г. Подчертана бѣ здравата идейна

спойка между всички членове, която гарантира еднородствие по различни краища на сѣтѣта, а сѣщо така неизмѣннитѣ принципи на борбата, поддържана отъ 50 години насамъ.

Г-нъ Никола Янакиевъ докладва за финансовото състояние на организацията и предложи рѣководството да бѣде освободено отъ отговорностъ, тъй като всички негови действия сѣ били съгласно устава. Предложението бѣ прието съ пълно мнозинство.

Конгресътъ продължи своята работа съ изслушване на докладитѣ.

Думата бѣ дадена на г-нъ Гошо Спасовъ, който изнесе информация за списание „Борба“, базата, въ която се отпечатва то, както и вестникъ „Преломъ“. Читателската аудитория на списание „Борба“ отъ 1994 г. насамъ е нарастнала до 10 000 човѣка. Освенъ това то се изпраща на надъ 120 библиотеки въ страната, на всички легации, народни представители, партии и движения въ София. Отзивитѣ за списанието сѣ много добри. Г-нъ Спасовъ сѣщо така се спрѣ накратко на политическото и икономическото състояние на страната.

Г-нъ Валери Павловъ изнесе обстоенъ докладъ за икономическото развитие на България.

Г-нъ Василъ Кривски засегна важни икономически въпроси и подчерта яснотата и пълнотата на доклада, изнесенъ отъ г-нъ Валери Павловъ.

Програмата продължи съ изказвания, въпроси и предложения. Изказаха се г-гата Никола Янакиевъ, Миро Герговъ, Маринъ Мариновъ, Ангелъ Тодоровъ, г-жа Беланже и г-нъ Кефсизовъ, инж. Дърводѣлски, Гошо Спасовъ и други.

Г-нъ Гошо Спасовъ направи предложение да се проучи възможността за учредяване въ България на клубове „Приятели на Българския националенъ фронтъ“, което бѣ прието съ мнозинство. Сѣщо така съ пълно мнозинство бѣха приети предложенията да се изпратятъ поздравителни писма до г-ръ Иванъ Дочевъ и Българския демократически форумъ, както и **да се разпространятъ копие отъ Търновската конституция**. По писмено предложение на г-нъ Кировъ отъ Лондонъ се прие **да бѣдат изпратени осведомителни писма до видни западни лица относно прането на пари, ограбването на България отъ бившитѣ комунистически правителства и престѣпната мафия, рѣководена отъ бившата Държавна сигурност**. Сѣщо така бѣ прието предложението на г-нъ Захаровъ - Швеция, въ сп. „Борба“ да се публикуватъ имената на членоветѣ на редакционния комитетъ. Инж. Луса Лусева отъ ЮАР даде предложение за включване на български специалисти отъ емиграция въ различни клонове на изпълнителната властъ и българското стопанство.

Следъ кѣса почивка комисията по номинация направи своето предложение за президиумъ и членове на Централния управителенъ съветъ,

както следва:

Президиумъ: дупл. инж. Александъръ Дърводѣлски, г-ръ Ангелъ Тодоровъ и г-нъ Маринъ Мариновъ

Секретаръ: г-нъ Йорданъ Ганчовски

Касиеръ: г-нъ Крумъ Радевъ

Представителъ на БДФ отъ България въ управата на БНФ: г-нъ Димитъръ Бояновъ

Представителъ на БНФ за България и представителъ на БНФ въ Българския демократически форумъ: г-нъ Гошо Спасовъ

Светници: г-гата Цоню Градинаровъ, Драгомиръ Загорски, Миро Герговъ, Тодоръ Тодоровъ и Валери Павловъ

Контролна комисия: г-гата Никола Янакиевъ и Петъръ Николовъ

Бордъ на директоритѣ: дупл. инж. Георги Лазаровъ - Германия; Енрико дель Бело - Италия; Пано Сарайдаровъ - Австралия; Георги Шаленбергъ - Германия; Емилъ Атанасовъ - Нью Йоркъ, САЩ; Кирилъ Кировъ - Англия; Петъръ Захаровъ и дупл. инж. Александра Агелблумъ - Швеция; дупл. инж. Луса Лусева - Южна Африка; г-ръ Иванъ Добревъ - Канада; Михаилъ Михайловъ - Калифорния, САЩ; Георги Атанасовъ - Аризона, САЩ; Тодоръ х. Ивановъ и Петъръ Петровъ - Аделаида, Австралия; Иванъ Трайковъ - Австрия; Димитъръ Николовъ - Отава, Канада; Бориславъ Борисовъ - Чикаго, САЩ; Иванъ Витановъ - Калгари, Канада.

Редакционенъ комитетъ на сп. „Борба“: дупл. инж. Александъръ Дърводѣлски, г-гата Гошо Спасовъ и Драгомиръ Загорски

Съ пълно еднородие конгресътъ избра предложената листа.

Следъ като инж. Дърводѣлски благодари отъ името на новоизбраното рѣководство за оказаното довѣрие, г-нъ Мариновъ даде думата на г-нъ Йорданъ Ганчовски да докладва проекта резолюцията. Тестътъ бѣ прочетенъ изцѣло, следъ което се даде възможностъ за въпроси и изказвания.

Съ това завърши първиятъ день на конгреса, като се даде възможностъ на делегатитѣ и гоститѣ въ частни разговори да размѣнятъ мисли и информация. Голѣма група отъ делегати се събра

на обща вечеря във един близък ресторант.

Въ неутра във 9.00 часа сутринта започна второто заседание. Най-напред пристигналата от Аризона, САЩ, г-жа Дора Астро поздрави делегатите, след което г-нъ Ганчовски докладва резолюцията параграф по параграф. Всички делегати имаха възможност да се изкажат. Възеха се под внимание всички предложения и еднотушно бѣ приета резолюцията.

Съ приемането ѝ бѣ изчерпанъ предвиденият дневен редъ и 26-ият конгресъ на БНФ бѣ официално закритъ.

Неофициалните разисквания продължиха докато делегатите се подготвяха да бѣдат превозени до мѣстото на пикника, организиранъ отъ клонъ Чикаго на БНФ. При приятна обстановка, музика и българска кухня гостите и делегатите се срѣкнаха съ дошлите на пикника българи отъ Чикаго и околността. Времето и доброто настроение допринесоха за успешния завършек на конгреса и конгресния излетъ.

Отъ учредяването си презъ 1948 г. досега Българският национален фронтъ е билъ най-високо знаме на националните ни идеали и интереси. Борбата за освобождение на по-

робената ни Родина отъ комунистическото робство е била първостепенна задача. Сждбата и проблемите на българите по свѣта, както и на политическата ни емиграция, сж били въ центъра на нашето внимание: загриженост и проблемъ.

Къмъ тези основни начала се придържа настоящият Двдесет и шести конгресъ. България вече е свободна и демократична страна, но последиците отъ комунистическия периодъ не сж преодолени. Тъкмо напротивъ: политическата власт на комунистите се преобрази въ икономическа, придружена съ една огромна престъпност на всички нива.

Сжщевременно и въ Родината ни и навсякъде, където живеятъ наши сънародници, сякаш по волята на нѣкакво предопределение все повече **набира сила и скорост спонтанниятъ процесъ на едно ново българско Възраждане.**

Мисия на Българския национален фронтъ, произтичаща отъ целта му борба досега, е да бѣде въ челните редици на този процесъ, обхващащъ цялото българско нация за преценка и осъзнаване величията и нравствените ценности на Българския духъ и на България по хилядолѣтния ѝ пътъ.

Поздравления до конгреса

4.6.1998г.

Драги ми Дорводисти,

Току-що успях да прочета Вашия факс и бързам да Ви благодаря за любезната покана да присъствам на 26-тия конгрес на БНФ, Инк.

Както знаете, програмата ми през последните години е просто невъзможна и съм принуден с много време напред да разпределям времето и да деля минутата на две. Така, че няма да ми е възможно да откликна на поканата, още повече, че се връщам от "хаджилък" в Света гора, където ще посетя Зографския манастир, на 12-ти, а от 15-ти нататък ще се опитам да компенсирам дните, през които съм отсъствал от Мадрид и ще се е насъбрала много работа.

Троганат съм от Вашите думи относно непоколебимата линия, която Д-р Дочев, Вие и Вашите членове винаги сте поддържали и зачитавали.

Ще Ви бъда благодарен, ако предадете моите поздравии до присъстващите, като насърчавам всички ви в неуморната родолюбива дейност, която развивате, като особено се радвам, че БНФ може вече свободно да развива свои структури в милото ни Отечество!

[Signature]

Д-ръ Иванъ Дочевъ

До Г.Г. Делегатите на 26-я двугодишен конгресъ на Българския национален фронтъ, Инк.

1 юни 1998 г.

Драги съидейници,

Завърнахъ се въ България миналата година, сега за първи пътъ отъ петдесет години, гнесъ азъ нѣма да присъствавамъ на конгреса на Българския национален фронтъ, Инк., азъ обаче съ моята гуша и моето сърдце съмъ съ васъ.

Половинъ вѣкъ Българскиятъ национален фронтъ води борба противъ комунизма за свободата на България. Много лишения бѣха преживѣни, много жертви бѣха дадени. Ние обаче можемъ да се гордѣемъ съ това, което постигнахме и да бѣдемъ щастливи, че Богъ ни даде животъ и здраве, за да доживѣемъ и видимъ плодотворите отъ нашия трудъ - победа надъ комунизма въ България.

Комунизмътъ е победен, но не е умъртвенъ. Той прави всички опити да може отново да заграби властта. Борбата трѣбва да продължи,

твърдо и безкомпромисно, до пълна победа!

Азъ вѣрвамъ, че ръководителитѣ и членоветѣ на Българския националенъ фронтъ, Инк. достойно ще изпълнятъ своя дългъ къмъ народъ и Родина до край. Азъ вѣрвамъ, че Българскиятъ националенъ фронтъ, ръка за ръка съ нашата партия въ България - Българския демократически форумъ, ще бждатъ единъ отъ най-главнитѣ фактори за изграждането на утрешна свободна, демократична, социално справедлива и национално могъща България, за което сме се борили цѣлъ животъ.

Искрено ви поздравявамъ по случай 26-я двугодишенъ конгресъ и пожелавамъ, както досега, въ пълно единодушие, да вземете вашитѣ решения и начертаете пѣтищата за продължение на борбата, което е гаранцията за постигането на нашата целъ.

Дерзайте, братя по оружие!
За България!

*Вашъ: д-ръ Иванъ Дочевъ
почетенъ председателъ
на Българския националенъ фронтъ, Инк.*

До Българския национален
фронт, Инк., Чикаго - САЩ

Българи, легионери, съидейници, съмишленици и симпатизанти, изгнаници, прокудени от Родината си, членове на Българския национален фронт

Приемете нашите най-сърдечни поздравии и пожелания за здраве и успехи въ трудния път на общественика по случай Вашия конгрес.

Ние, членовете на Българския демократически форум, Ви приветстваме и искаме да Ви уверим, че **стоим на здравата позиция на българския възрожденски национализъм, възхновени и обединяващо окриляни от идеологическата формула „за социално справедлива и национално мощна България“.**

Скъпи братя, днес нашата Родина вече е на прага за излизане от най-критичната точка въ нейната история. Все още много са бедните, мно-

го са безработните. Комунистическата съпротива срещу свободната лична инициатива не е сломена. Местната и международна мафия продължават да изсмукват жизнени сокове от нашето съсипано стопанство. Комунистически банкери, кредитни милионери и престѣпници се ширят из страната и се стремят да легализират откраднатото и да оглавят икономиката.

Българското правителство е изправено пред неимоверни трудности от вътрешен и международен характер. Европейските икономически сили и правителства все още не могат да осъзнаят какво значи петдесетгодишен комунистически режим.

Българският демократически форум със своята активна политика въ подкрепа на реформисткото правителство стои на своите български национални позиции и отстоява правата и свободите на всички български граждани.

Във Ваше лице ние виждаме нашите посланици по всички точки на света. Очакваме активната Ви роля за повишаване авторитета и престижното място на България въ световната политика. **Вие най-добре бихте могли да представите истинския българин, преминал през ужасите на тоталитарния комунистически режим.**

Членовете на Българския демократически форум и неговото Централно ръководство Ви уверяваме, че ще попълваме нашите оредяващи редици със синове и внуци. **Незнайните гробове на нашите братя са обединителният зов за повдигане духа на нацията, за самосъзнанието на българския народ, за обновяване и закрепване на добродетелите, за противопоставяне на теченията, които погронват народното единство.** Наш дълг е, и ние слизаме сред хората, въ училищата и университетите.

Ние сме и ще бъдем обединението на всички антикомунистически сили, за ликвидиране на утопията и тоталитаризма, за уважение плурализма и собствените виждания.

Братя българи, пожелаваме Ви успешно приключване на Вашата работа, здраве и сили за обединени и целенасочени действия на всички българи по света. **Заедно да защитим нашето достойнство пред световната общественост.**

София
6.06.1998 г.

За централното ръководство:
М. Радев

Резолюция

на 26-я редовенъ двугодишенъ конгресъ на БНФ,
проведенъ на 13 и 14 юни 1998 г. въ гр. Чикаго, САЩ

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Анализирайки политическото положение въ България следъ 10 ноември 1989 г., Конгресътъ на Българския националенъ фронтъ констатира, че комунизмътъ въ България върѣки и слѣзълъ отъ политическата сцена като управляваща власт, продължава ефективното си участие както въ административнитѣ структури, така и въ икономическитѣ. Затова основното политическо направление, непосредствената и главна задача на БНФ остава борбата за отстраняване отъ тѣзи структури на остатъчния комунизъмъ, което ще открие пътя за демократичното развитие на България и укрепване на нейния международенъ авторитетъ. Това наложи конгресътъ да вземе следнитѣ

РЕШЕНИЯ:

I. По вътрешната политика

1. Главна задача, която си поставя БНФ, е възстановяването и осъвременяването на Търновската конституция съ всички произтичащи отъ това конституционни и правни последици.

А) Отмѣна на всички нормативни актове, противоречащи на действащитѣ по време на Търновската конституция: **пълна отмѣна на наредбата-законъ за народния съдъ, нелегитимния референдумъ отъ 1946 г.** и всички законови и подзаконови актове, свързани съ отнемане на гражданскитѣ и политическитѣ права на българския народъ.

Б) Създаване на комплексна законова база за отстраняване на комунистическата номенклатура отъ отговорни държавни и административни постове.

2. Ускорено провеждане на всички структурни реформи, водещи до демократизиране на обществото и пълното възвръщане на земята на нейнитѣ собственици.

3. Засилване на борбата съ организираната престъпност и криминогеннитѣ фактори.

4. Издирване и наказване на виновницитѣ за националната катастрофа.

5. Реформа въ държавната администрация и прочистването ѝ от корупция и бюрокрация.

6. Възстановяване, разширяване и модернизиране на българската икономика съ предимство за развитие на промишлеността, строителството, туризма и селското стопанство.

7. Поощряване на малкитѣ и срѣдни частни предприятия чрезъ данъчни и кредитни облекчения.

II. По образованието и културата

1. Възстановяване и съхраняване на българската идентичностъ въ всички области на изкуството и културата.

2. Постоянна борба противъ навлизането на чужди думи въ българския езикъ и запазване на неговата чистота.

3. Всеобхватенъ прегледъ на учебнитѣ помагала; премахване на последицитѣ отъ субективността и партийността въ просвѣтното дѣло; отразяване на историческата истина по отношение на събития и личности.

4. Богатството на българския езикъ трѣбва да бѣде отразено въ единъ съответстващъ съ неговитѣ особености правописъ.

5. Отстраняване на всички паметници, свързани съ половинвѣковното комунистическо робство; **смѣна на имената на улици и обществени обекти, които сж свързани съ комунистическата история**, идеология и пагубенъ интернационализъмъ, **почитане паметта на жертвитѣ на комунизма**.

6. БНФ ще поддържа усилията на академичната младежъ за заемане на достойно мѣсто въ икономическия, политическия и културния животъ на Родината.

7. БНФ е за нормативно ограничение на издаването и разпространяването на материали съ аморално съдържание.

8. БНФ потвърждава становището си за издигане престижа на Българската православна църква, възстановяване на единството ѝ, освобождаването ѝ отъ разрушителнитѣ последици отъ комунистическия тоталитаризъмъ и оглавяването ѝ отъ нравствено извисени личности.

III. Работа съ българската армия

Българската армия е била и ще бѣде плътъ отъ българския народъ. Задача на БНФ е да съдействува за нейната идеална и реална деполитизация. Утвърждаване на българската казарма като институтъ за физическо и духовно възпитаване на българската младежъ и стълбъ на достойнство и национална сигурностъ.

IV. По организационнитѣ въпроси

1. Да се проучатъ възможноститѣ за изграждане на клубове „Приатели на БНФ“ въ България.
2. Да се разглеждатъ възможноститѣ за набиране на срѣдства за организацията чрезъ различни видове стопанска дейность.
3. БНФ се противопоставя на всички антибългарски действия и публикации, **изкривяващи истината за историята, езика и сжщността на българския народъ въ Македония** и срещу коварнитѣ действия на Коминтерна и други чужди сили за разединяване на българския народъ.

V. По външната политика

1. За БНФ приоритетъ на външната политика си остава присъединяването на България къмъ Европейската общность, Североатлантическия пактъ и поддържане на приятелски и добросъседски отношения съ всички страни, които зачитатъ правата на българскитѣ малцинства тамъ.
2. За установяване на приятелски връзки съ всички държави и народи по свѣта въ духъ на демокрация, икономически и духовенъ напредѣкъ и зачитане на националния суверенитетъ.
3. БНФ поддържа борбата на българскитѣ малцинства по цѣлия свѣтъ за зачитане на тѣхната национална идентичность.

**Ние търсимъ упование въ миналото,
изпълнени сме съ гръзновение въ настоящето и съ най-свѣтла вѣра
и исторически оптимизъмъ работимъ за бждещето на България.**

По случай 26-я конгресъ на БНФ бѣ разпространено извънредно издание на „Борба“ до всички членове на ЦУС и много наши читатели. Желаетитѣ могатъ да получатъ копие отъ това издание като се обадятъ на редакцията. Поради липса на мѣсто въ настоящата книжка на „Борба“ не препечатваме поздравленията отъ ВМРО, БДФ - София, кмета на Варна г-нъ Кирчевъ, както и докладитѣ отъ г-дата Гошо Спасовъ, Йорданъ Ганчовски, Димитъръ Бояновъ и Валери Павловъ, вече отпечатани въ извънредното издание.

Четиво за гепутати и висши държавници

Йорданъ Ганчовски

Има единъ основенъ цинизъмъ, който минава презъ новата ни история - сиречь отъ 1989 година насамъ. Той е толкова голѣмъ, че трѣбва да се отдалечишъ на космически разстояния, за да забележишъ уродливата му форма, заседнала като раково образувание въ бездруго немощната снага на Родината ни. Тѣзи, гето го забелѣзваха, надаваха тревожни викове и предупреждения, бѣха пренебрегвани - не, просто изтласквани, така както се изтласква слабъ човѣкъ при сѣлене на плячка. Този цинизъмъ не сжществува въ такава форма въ нито една източноевропейска страна - включително Румъния и Албания. Този цинизъмъ не сжществува и въ странитѣ, кждето лѣвитѣ, тоетсѣ бившитѣ комунисти взѣха властта чрезъ избори - напримѣръ Полша. Тамъ

**Какво не знаеха
или какво не искаха да знаятъ
строителитѣ на новата
българска демокрация**

явления, които го формиратъ сж единични или съ други думи - управляеми. При насъ е всеобхватность - бѣше и е! **Цинизъмътъ е, че тѣзи, гето се гаврѣха съ жалкия ни животъ и го държаха въ шепитѣ си, гето изсмукваха потъта на бацитѣ ни, за да си осигурятъ безгриженъ и най-вече безотговоренъ животъ, какъвто не живѣе нито единъ милионеръ въ свѣта, който още е въ бизнеса; гето ограбиха държавата така, както и чуждъ нашественикъ следъ военна победа не би ограбилъ - тѣзи хора (или човѣкоподобни) се отгърпнаха въ сѣнка, но гадоха дяволскитѣ си кроежи на по-млади, напористи безбожници да режисиратъ единъ невиджанъ сатанински спектакълъ. И сега, сжщността на цинизма - тѣзи пос-**

ледните застанаха рамо до рамо съ другите честни и изстрадали хора да строят демокрация - коренно новъ и отдавна забравенъ строй. Просъществувалъ въ българските земи около 66 години и никога не стигналъ до оптимално функциониране заради историческия обстоятелство. Е, необходимо ли е да си докторъ по философия или свѣтловно известенъ политологъ, за да разберешъ резултатитъ отъ подобно начинание. **Състоянието, въ което се намира България въ момента е нищо повече отъ логично продължение на верижната реакция, предизвикана безпрепятствено отъ хората (или човѣкоподобнитъ) отговорни за цяла гама престъпления отъ Наказателния кодексъ - отъ национално предателство до издевателства надъ личността и убийства.** Тѣ знаеха какво заслужаватъ и го чакаха. Спомняте ли си - осемъ месеца въ България като че ли нѣмаше комунисти. Защо? Ами върховетъ, за които стана дума по-горе не бѣха се съвзели, за да активизиратъ мрежитъ си на долу. Презъ тѣзи осемъ месеца тѣ разбраха, че срещу себе си нѣматъ никого, или по-точно една тълпа, която вика „долу“. Е, и??? Презъ това време тѣ разбраха и нѣщо друго: че тълпата се води отъ опредѣлени фигури - не всички отъ тѣхъ чисти, готови да приематъ подаяния и всѣкакъвъ видъ облаги. Освенъ това съществуваше една каста, която изигра най-зловещата роля въ новата ни история съ компрадорската си политика - кастата на реформаторитъ. Поведението имъ бѣше, а и сега е отъвратително, както на всѣко нѣщо, което не е ни ракъ, ни жаба, както казва народътъ. Когато лѣвитъ движения въ Европа и свѣта видятъ истинските имъ способности и възможности, а и не на последно мѣсто намѣрения, ще ги видимъ отново срѣдъ ярко червенитъ имъ приятелчета.

Та какво не знаеха или не искаха да знаятъ строителитъ на нова България? На първо мѣсто, тѣ не знаеха или не искаха да знаятъ, че не строятъ демокрация, а преходъ къмъ демократично гражданско общество. **Не го разясниха на хората, както се подobaва на уважаващи себе си политици и масата помисли, че найкъсно до 1990 година България ще бжде като Америка или поне като Западна Германия.** И хората се отблагодариха за труда имъ съ изрази отъ рода „Е па, при Живковъ бѣше по-добре“, а комуниститъ съ типичното си безсрамие отидоха до „Златния вѣкъ на Живковъ“ и темъ подобни. На второ мѣсто, тѣ не знаеха или не искаха да знаятъ, че преминаването отъ единъ общественно-икономически строй къмъ

другъ отнема понекога стотици години, за да се натрупатъ всички необходими предпоставки за това; че социалнитъ явления иматъ свои иманентни закони, както въ природата и че човѣкъ въ действията си спомага тѣзи явления, а не ги налага. Поне това да бѣха видѣли - предъ очитъ имъ бѣше пресниятъ примѣръ съ марксизма, който постоянно обещавахе, че комунизмътъ е задъ жъгла, само малко потърпете. **А всъщностъ за седемдесетъ години какво бѣше създадено - изкуствено общество, крепящо се на насието. Доиде съ насилие, живѣ въ насилие и си отиде като споменъ за насилие,** безъ да промѣни и трошичка въ човѣшкото съзнание, безъ да създаде и минимално предимство за нѣкакъвъ новъ общественъ строй. Успѣхитъ му въ промѣна на човѣшкото съзнание бѣха създаването на инертни същества, мързеливци и праздни мечтатели, а къмъ върховетъ на обществената пирамида излитаха безскрупулни хитреци, близки и роднини - както при феодализма. Е, какъ ще оцѣлѣе такава обществото? Не ми задавайте въпроса за Кимай, тъй като тамъ работата е коренно различна отъ Европа. И не отъ вчера е различна, а отъ доста отдавна. Ще цитирамъ по паметъ интервюто на американски журналистъ съ Мао Цзе Дунъ. Кимецътъ го е помолилъ да не води записки и да не го публикува. Едва тази година бѣха излъчени факти по американската телевизия за това интервю. Ето какво е отговоримъ Мао Цзе Дунъ на въпроса какво наистина мисли за бждещето на марксизма и по-точно, въпросътъ е формулиранъ, какво ще направятъ бждещитъ поколения отъ тази теория: „Азъ не съмъ сигуренъ какво точно ще стане, **вѣроятно ще го видоизмѣнятъ спрямо бждещитъ условия, защото човѣкъ не може да предвиди всичко, което може да се случи**“ (подчертаното мое - Й.Г.). Древната кимайска култура и философия си е казала думата - дори и да си комунистъ, ако си мислещъ човѣкъ, не е толкова страшно, защото ще разберешъ, че не върви и ще направишъ необходимото. Та на тѣзи, които мислено ми задаватъ въпроса за Кимай, ще имъ отговоря направо - въ близкитъ петдесетина години нѣма да има и поменъ отъ марксизма. Конвергенцията е въ началенъ стадий и Кимай ще бжде изключително силна и влиятелна държава презъ двадесетъ и първи вѣкъ. Ето едно гребно доказателство. Наскоро „Чикаго трибюнъ“ публикува очеркъ за кимайски бизнесменъ, който е започналъ съ продаване на супа на улицата, отваря ресторантъ и сега, следъ дванадесетъ години, има верига отъ ресторанти въ не-наситния кимайски пазаръ. Не е билъ комунистъ,

